

indtægt, der vil fremkomme ved, at Skatterne vil gaa ind med ringere Beløb — jeg har endogsaa taget et efter min Mening meget rundeligt Hensyn hertil, idet jeg her har foretaget et Fradrag paa 30—40 Kr. i det paa almindelig statistisk Grundlag foretagne Overslag. Med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten er det utvivlsomt, at den paa visse Punkter vil vise Nedgang, paa andre Punkter Opgang, idet Indtægterne i 1920 gennemgaaende har været større end Indtægten i 1919 — Personindtægterne vel at mærke, Selskabsindtægterne vil jo nok vise sig at være væsentlig mindre. Men dog forekommer det mig, at de opgjorte Regnskaber for de fleste af de store Selskaber, som har ydet den største Del af Selskabsskatten, ingenlunde har været i Stand til at vække den Tro, at Selskabsskatten i det væsentlige skulde svigte allerede i indeværende Finansaar. Derimod vil den i høj Grad svigte i det Finansaar, som følger, 1922—23, der skal baseres paa de Indtægter, Selskaberne har indtjent i Kalenderaaret 1921; disse Indtægter vil jo blive forholdsvis meget smaa. Men der er, som sagt, ogsaa Momenter, der kan føre til en Forhøjelse af Indtægten. Personindtægterne vil, som nævnt, neppe svigte i væsentlig Grad, og den reelle Formue vil blive anslaaet højere paa Grund af den højere Ejendomsskyldvurdering, hvad der vil hjælpe paa Formue-nedgangen paa andre Omraader. Ejendomsskyldvurderingen vil ogsaa komme til i ikke ringe Grad at virke paa Stempelindtægterne. Værre er det selvfølgelig med Hensyn til de indirekte Skatter. Her venter ogsaa jeg en Nedgang. Indførselen er jo stærkt aftagende, hvilket ganske vist forbedrer vor Handelsbalance overfor Udlandet, men medfører formindskede Indtægter for Statskassen. I de Maaneder, der er gaaet af indeværende Kalenderaar, har Indtægten af Tolden som Regel ikke været mere end ca. Halvdelen, undertiden ikke en Gang det, af, hvad den var i de tilsvarende Maaneder forrige Aar. Her kan altsaa ventes en ikke ringe Nedgang. Men jeg maa dog bemærke, at i de Summer, som er opførte paa Finansloven for 1921—22, er der paa forskellige Punkter taget Hensyn til indvundne Erfaringer; der er jo stillet Ændringsforslag, der har reduceret Beløbene paa flere Punkter. Men hvad jeg synes, det ærede Medlem ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til, er, at vi kan vente Nedsættelser paa Udgiftssiden, det vil sige Nedsættelser paa de Poster, der findes opførte paa Finansloven — der er jo en Række Poster, som ikke

er opførte paa Finansloven, men som hviler paa midlertidige eller nyvedtagne Love — og jeg har allerede gjort opmærksom paa, at her kan der ventes betydelig forøgede Udgifter, men til at møde disse forøgede Udgifter er det, vi har denne Margen paa 144 Mill. Kr. Samtidig med at der maa ventes Nedgang paa Indtægtssiden, kan der altsaa ogsaa ventes nogen Nedgang paa Udgiftssiden paa Finanslovens Poster, idet de gennemgaaende er kalkulerede paa Grundlag af de meget høje Priser, der forelaa, den Gang Finanslovsforslaget blev udarbejdet. Jeg skal rævne som et Eksempel, at der for vore Fængsler, Sindssygeanstalter, offentlige Undervisningsanstalter og hele den store Række Institutioner, for hvem Brændselskontoen spiller en saa overordentlig stor Rolle, gennemsnitlig er regnet med en Kulpris af ca. 180 Kr. pr. Ton, og naar man nu dog kan faa Kul i hvert Fald til 60—70 Kr. pr. Ton, vil der alene paa denne Post kunne realiseres en ret betydelig Besparelse. Noget lignende gælder — om end ikke i samme Grad — for de øvrige Materialkonti, ligesom det allerede har vist sig, at Udgifterne til Byggeforetager er betydelig aftagende. Det ærede Medlem fremhævede, at der ogsaa vilde blive ekstraordinære Udgifter til Sønderjylland i indeværende Finansaar. Ja, det vil der blive, og det Udgifter af ikke ganske ringe Omfang, men de bliver dog forsvindende ringe i Sammenligning med de ekstraordinære Udgifter paa omkring 200 Mill. Kr., som Sønderjylland har nødvendiggjort i det nu afsluttede Finansaar. Ligeledes vil jo nu Skatteindtægterne i Sønderjylland indgaa nogenlunde normalt, og de almindelige Administrationsudgifter dernede vil ogsaa blive ringere, alene fordi det store Dagpenge-Tillæg bortfalder og erstattes af et langt mere beskedent særligt Stedstillæg.

Med Hensyn til Udgifterne til Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler vil der jo ogsaa blive en meget betydelig Formindskelse. Det ærede Medlem anslog Udgiften ved den bestaaende Kornlov — som jo skal være den sidste — i indeværende Finansaar til ca. 40 Mill. Kr. Det er sikkert meget for højt anslaaet. Nu kan vi med langt større Sikkerhed overskue Forholdene, end den Gang Kornlovsforslaget blev forelagt, og jeg vil antage, at det er Højden, naar jeg siger, at Udgiften maaske vil blive 15 à 20 Mill. Kr., saa der vil ogsaa her blive en meget betydelig Udgiftsformindskelse.

Men naturligvis, hvis den økonomiske Depression, saaledes som det ærede Medlem